

Dosarul nr. 2ra-59/2022
2-20012901-01-2ra-13012022

Prima instanță: Judecătoria Ungheni, sediul Central (M. Stratan)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (M. Guzun, A. Malii, I. Dutca)

Î N C H E I E R E

02 martie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecători

Dumitru Mardari
Mariana Pitic
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Snejana Roman, reprezentată de avocatul Vasile Țurcanu,

în cauza civilă, intentată la cererea de chemare în judecată depusă de către Anatoli Malevanciuc împotriva lui Alexandru Roman și Snejana Roman, intervenient accesoriu executorul judecătoresc Nicolae Pașa privind determinarea cotelor-părți ideale din bunul imobil,

împotriva deciziei din 09 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 30 ianuarie 2020, Anatoli Malevanciuc a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Alexandru Roman și Snejana Roman, intervenient accesoriu executorul judecătoresc Nicolae Pașa privind determinarea cotelor-părți ideale din bunul imobil, casa de locuit și terenul aferent casei din r-nul xxxx, sat. Xxxx, nr. cadastral xxxx, xxxx, a câte ½ cotă-parte pentru fiecare, cât și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a indicat că, la 01 aprilie 2006, i-a dat cu împrumut lui Alexandru Roman suma de 4800 dolari SUA și 15 000 ruble rusești, fapt confirmat prin recipisa din 01 aprilie 2006. Deoarece Alexandru Roman nu a restituit datoria, la 25 august 2014 a înaintat cerere de chemare în judecată.

Prin hotărârea nr. 2-171/2015 din 12 mai 2015 a Judecătoriei Ungheni s-a dispus încasarea de la Alexandru Roman în beneficiul lui Anatoli Malevanciuc a datoriei în mărime de 15 000 ruble rusești, 4800 dolari SUA și cheltuieli judiciare în sumă de 7 174 de lei.

La 24 iunie 2015, s-a transmis spre executare titlul executoriu emis în baza hotărârii nr. 2-171/2015 din 12 mai 2015 a Judecătoriei Ungheni.

Prin încheierea executorului judecătoresc Ursu Anatolie nr. 053-591/15 din 24 iunie 2015, s-a primit spre executare documentul executoriu și s-a intentat procedura de executare în baza documentului executoriu nr. 2-171/15 din 12 mai

2015 emis de Judecătoria Ungheni.

Prin încheierea nr. 053-591/15 din 05 august 2015 privind asigurarea executării și sechestrarea bunurilor debitorului, s-a aplicat sechestru pe bunurile imobile ale debitorului Alexandru Roman, casă de locuit și terenul aferent casei cu nr. cadastral xxxx și nr. cadastral xxxxx, amplasate în sat. xxxx, r-nul xxxx.

A susținut că la 19 aprilie 2019, documentul executoriu nr. 2-171/15 din 12 mai 2015 emis de Judecătoria Ungheni a fost strămutat la biroul executorului judecătoresc Nicolae Pașa, iar la 19 aprilie 2019 s-a intentat procedura de executare nr. 019-3618/19.

În cadrul procedurii de executare, a fost antrenat un specialist pentru evaluarea bunurilor imobile, anume a terenului agricol cu S=1,3311 ha cu nr. cadastral xxxx și a terenului pentru construcții cu S=0,2689 ha, nr. cadastral xxxx, amplasate în r-nul xxxx, sat. xxxxx care aparțin cu drept de proprietate debitorului Alexandru Roman.

Conform raportului de evaluare nr. 632 din 02 septembrie 2019 s-a constatat că bunul imobil constituit din teren agricol cu S=1,3311 ha, nr. cadastral xxxx, amplasat în r-nul xxxx, sat. xxxx, extravilan, a fost evaluat la prețul de 34 095 de lei, echivalentul a 1 737 euro sau 1 918 dolari SUA, iar bunul imobil constituit din teren pentru construcții cu suprafața de 0,2689 ha, nr. cadastral xxxx, amplasat în r-nul xxxx, sat. xxxx, extravilan, conform Raportului de evaluare nr. 631 din 02 septembrie 2019, a fost evaluat la prețul de 92 355 de lei, echivalent a 3 294 euro sau 3 636 dolari SUA.

A susținut reclamantul că, bunurile imobile nominalizate nu ar acoperi suma datoriei în mărime de 15 000 ruble, 4 800 dolari SUA și 7174 de lei cheltuieli de judecată, conform documentului executoriu nr. 2-171/2015 din 12 mai 2015, respectiv datoria nu poate fi stinsă doar în baza bunurilor menționate.

În urma măsurilor de asigurare întreprinse de executorul judecătoresc, s-a constatat că debitorul Alexandru Roman deține în proprietate comună în devălmășie cu Snejana Roman, casa de locuit individuală cu S=96,4 m.p., nr. cadastral xxxx, amplasată în r-nul xxxx, sat. xxxx, respectiv necesită a fi stabilită cota-parte ce aparține debitorului.

Prin hotărârea din 16 decembrie 2020 a Judecătoriei Ungheni, sediul Central, s-a admis cererea de chemare în judecată înaintată de Anatoli Malevanciuc împotriva lui Alexandru Roman și Snejana Roman, intervenient accesoriu executorul judecătoresc Nicolae Pașa privind delimitarea cotei-părți ideale din bunul imobil și compensarea cheltuielilor de judecată.

S-a delimitat bunul imobil cu nr. cadastrale xxxx, xxxx, amplasate în sat. xxxx, r-nul xxxx, cu atribuirea a câte ½ cotă-parte ideală lui Alexandru Roman și Snejana Roman și s-a încasat de la Alexandru Roman și Snejana Roman în beneficiul lui Anatoli Malevanciuc cheltuielile de judecată compuse din taxa de stat în mărime de 776,13 de lei.

Prin decizia din 09 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins cererea de apel depusă de Alexandru Roman și Snejana Roman și s-a menținut hotărârea 16 decembrie 2020 a Judecătoriei Ungheni, sediul Central adoptată în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Anatoli Malevanciuc împotriva lui Alexandru Roman și Snejana Roman, intervenient accesoriu executorul judecătoresc Nicolae Pașa privind delimitarea cotei-părți ideale din bunul imobil și

compensarea cheltuielilor de judecată.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a concluzionat că soluția instanței de fond privind admiterea cererii cu privire la determinarea cotelor-părți ideale din bunul imobil este corectă, întrucât determinarea cotelor-părți este necesară în vederea urmăririi cote-părți ce aparține debitorului întru stingerea datoriei lui Roman Alexandru constatăte prin documentul executoriu nr. 2-171/2015 din 12 mai 2015, emis de Judecătoria Ungheni or, dreptul la un proces echitabil, prevăzut de art. 6 CEDO, include și dreptul creditorului la executarea efectivă a hotărârii judecătorești.

Instanța de apel a considerat justă concluzia instanței de fond, potrivit căreia, creditorul Anatoli Malevanciuc este în drept să solicite prin prisma art. 553 din Codul civil, stabilirea cotei-părți, care aparține debitorului Alexandru Roman, pentru a fi urmărită, în corespundere cu prevederile Codului de executare, în scopul executării într-un termen rezonabil a documentului executoriu deținut în procedură.

Instanța de apel a notat că se impune delimitarea bunului imobil cu nr. cadastrale xxxx, xxxx, amplasat în sat. xxxx, r-nul xxxx, deținut de către apelanți cu drept de proprietate în devălmășie, cu atribuirea a câte ½ cotă-parte ideală pentru fiecare dintre soți.

Instanța de apel a reținut și faptul că, bunul imobil a cărei delimitare s-a solicitat, nu face parte din bunurile care nu pot fi urmărite potrivit art. 89 din Codul de executare or, la momentul urmăririi bunurilor în scopul executării documentului executoriu, executorul va ține cont de prevederile art. 90 din Codul de executare, bunul imobil în care locuiește debitorul fiind ultimul care ar putea fi urmărit.

La 22 decembrie 2021, prin intermediul oficiului poștal, Snejana Roman, a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel prin care a solicitat casarea deciziei instanței de apel cu trimiterea cauzei spre rejudecare în instanța de apel, în alt complet de judecată.

Ulterior, la 29 decembrie 2021, prin intermediul poștei electronice, avocatul Vasile Țurcanu, în interesele Snejanei Roman a prezentat recurs suplimentar.

În motivarea recursului a invocat că, după înregistrarea la 12 ianuarie 2021, în cancelaria Judecătoria Ungheni a cererii de apel, împreună cu Alexandru Roman nu au primit citații cu privire la desfășurarea ședinței de judecată din data de 09 iunie 2021.

După data de 09 iunie 2021 nu a primit decizia Curții de Apel Chișinău, iar despre decizia instanței de apel a aflat de la avocatul Vasile Țurcanu și a făcut cunoștință cu materialele cauzei la 22 decembrie 2021, astfel i-a fost lezat dreptul la un proces echitabil și dreptul de a contesta decizia în caz de dezacord.

Recurentul a susținut că au fost lipsiți de dreptul de a prezenta instanței de apel dovada faptului că la 17 februarie 2021, 21 ianuarie 2021, 05 martie 2021, 21 mai 2021, 04 iunie 2021, 06 iulie 2021, executorului judecătorec Nicolae Pașa i-au fost virate mijloace financiare în sumă totală de 60 250 de lei, pentru stingerea datoriei față de Anatolie Malevanciuc.

Astfel, instanța de apel urma să i-a în calcul că odată achitată datoria față de creditor decade necesitatea satisfacerii cererii de chemare în judecată.

Recurentul susținut că pe parcursul derulării procedurii de executare au fost evaluate bunurile proprietate personală a lui Alexandru Roman, și anume terenul

agricol la prețul de 34 095 de lei și terenul pentru construcții la prețul de 92 355 de lei. Astfel, valorificarea bunurilor proprietate personală a pîrîtului ar acoperi integral datoria față de Anatoli Malevanciuc.

Totodată, începând cu 19 aprilie 2019, executorul judecătoresc Nicolae Pașa a cunoscut faptul că pîrîtul Alexandru Roman deține în proprietate un șir de bunuri însă nu a întreprins nici o măsură de a le valorifica.

La 13 ianuarie 2022, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimaților copia cererii de recurs depusă de către Snejana Roman, reprezentată de avocatul Vasile Țurcanu, cu înștiințarea despre posibilitatea depunerii referinței, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire anexată la materialele dosarului (f.d. 182).

Cu referire la termenul de declarare a recursului, instanța de recurs menționează că, Curtea de Apel Chișinău a pronunțat dispozitivul deciziei la 09 iunie 2021.

La 29 iulie 2021, prin intermediul poștei electronice, Curtea de Apel Chișinău a expediat în adresa avocaților Vasile Țurcanu, Tudor Țurcanu și a executorului judecătoresc Pașa Nicolae decizia motivată din 09 iunie 2021 (f.d. 154), însă careva date privind expedierea și recepționarea de către Snejana Roman a deciziei contestate la materialele dosarului lipsesc.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Astfel, instanța de recurs constată că recurentul Snejana Roman s-a conformat prevederilor legale, declarând recurs la 22 decembrie 2021, prin intermediul oficiului poștal, împotriva deciziei instanței de apel, în termenul stabilit de lege.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinînd temeiurile recursului completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în

cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 din Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicite admise (Golder împotriva Regatului Unit, p.38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), p. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, p. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, p. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helters c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de către Snejana Roman, reprezentată de avocatul Vasile Țurcanu, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 433 lit. a), 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Snejana Roman, reprezentată de avocatul Vasile Țurcanu.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Dumitru Mardari

judecători

Mariana Pitic

Victor Burduh